

עמ"ת 35101/03/22 - ודים רוסליאקוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 35101-03-22 רוסליאקוב(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 5401/2022

בפני	כבוד השופט דבורה עטר
עורר	ודים רוסליאקוב (עציר)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני ערר על החלטות בית משפט השלום בראשון לציון במ"ת 14293-01-22 (כב' השופטת קרן וקסלר) מיום 13.01.22 ו- 07.03.22, במסגרתן קבע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת המיוחס לעורר בכתב האישום והורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים כנגדו (להלן: "**ההחלטות**").

2. ביום 06.01.22 הוגש נגד העורר כתב אישום, המייחס לו ביצוע עבירה של ניסיון לכניסה למקום מגורים, לפי סעיף 406(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ביחד עם סעיף 25 לחוק, עבירה של החזקת מכשירי פריצה, לפי סעיף 409 לחוק, ועבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 03.01.22 בשעה 09:48, בעת שקטינה כבת 17 (להלן: "**המתלוננת**"), שהתה בביתה, הגיע העורר אל המקום כשברשותו ערכה ייעודית לפתיחת מנעולי צילינדר, הכוללת בין היתר קיסמי קידוד ורדידי אלומיניום (להלן: "**כלי הפריצה**"). העורר צלצל בפעמון הדלת, והמתלוננת הביטה בעינית. באותה העת הוציא העורר את כלי הפריצה ו"שיחק" במנעול הדלת. המתלוננת נעלה את וו הנעילה העליון של הדלת והעורר ברח המקום. בשעה 09:55 או בסמוך לכך הגיע צוות משטרת אל כתובת הדירה ואיתר את העורר כשהוא נושא את כלי הפריצה על גופו. בנסיבות אלה בוצע חיפוש על העורר במהלכו השליך דבר מה שטיבו אינו ידוע במדויק למשיבה, בנוכחות השוטרים.

החלטות בית משפט קמא

4. בית משפט קמא בחן את חומר החקירה שהוצג לעיונו ובא לכלל מסקנה בדבר קיומן של ראיות לכאורה בעוצמה מספקת להוכחת המיוחס לעורר בכתב האישום.

5. עוד נקבע כי נשקפת מסוכנות מצדו של העורר נוכח עברו הפלילי המכביד, הכולל מאסרים ממושכים שריצה מאחורי סורג וברית, אשר מהאחרון שבהם, בן 48 חודשים, שוחרר העורר אך בחודש מאי 2021. כן צוין כי העבירה המיוחסת לו בוצעה שעה שמאסר מותנה תלוי ועומד נגדו, ובעת שהוא נמצא בהליך טיפולי ולאחר שעבר הליך גמילה.

הודגש כי הגם שאין עילת מעצר סטטוטורית בעבירות רכוש, בעבירה של התפרצות לבית מגורים קיים פוטנציאל התלקחות אלימה, בעת מפגש בין העורר לבין מי שנמצא בבית.

6. נוכח האמור, סבר בית משפט קמא כי לא ניתן להורות על שחרורו של המשיב מבלי לקבל את עמדת שירות המבחן, ואף הדגיש כי התלבט האם יש להטריח את שירות המבחן בבחינת עניינו של העורר, שעה שברור שיש קושי של ממש ליתן בו אמון בנסיבות המתוארות לעיל.

7. תסקיר שירות המבחן שהתקבל בעניינו של העורר לא בא בהמלצה לשחרורו לחלופה ביתית נוכח רמת הסיכון הנשקף ממנו והיעדר חלופת מעצר הולמת, וכן נוכח היעדר מוטיבציה להשתלב במסגרת טיפולית סגורה לטווח ארוך לצורך קבלת טיפול ייעודי להתמכרויות. באשר לחלופה בבית הוריו צוין בתסקיר כי ההורים התקשו במהלך השנים לסייע לעורר במצבו והם חשים חוסר אונים ביחס לכך. כמו כן שני ההורים עובדים לפרנסתם וקיים פרק זמן של כ-4 שעות במהלכן שניהם אינם פנויים לפקח על העורר.

8. בית המשפט קמא לא מצא לסטות מהמלצות תסקיר שירות המבחן, ולא מצא לנכון להורות על שחרורו של העורר לחלופה המוצעת, משלא מצא כי יש בה כדי להבטיח את שלום הציבור מפני העורר.

בשולי הדברים ציין בית משפט קמא כי ככל שהעורר יהיה נכון להשתלב בקבוצה טיפולית סגורה, או יהא בידו להציע חלופת מעצר ראויה והדוקה בפיקוח אלקטרוני, יוכל לפנות בעניין זה לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר.

תמצית טענות הצדדים בערר

טענות העורר

9. שגה בית משפט קמא בקבעו כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת לביצוע עבירת ניסיון התפרצות.

האמור בהודעותיה של המתלוננת אינו מבסס ולו לכאורה את העבירה המיוחסת לעורר. כמו כן לא קיימת כל ראיה חיצונית שתאשש את החשד, שכן לא נאספו טביעות אצבע מהמנעול, אלא אך מפעמון הבית, שהעורר ממילא אינו חולק על כך שנגע בו. העורר לא עזב את המקום כפי שהיה מצופה לו אכן ביצע עבירה ונעצר על ידי השוטרים במקום, בחלוף כעשר דקות. כמו כן בפיו של העורר הסבר לפשר הגעתו למקום, גביית חוב מאדם המתגורר במקום.

10. שגה בית משפט קמא משהורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים, ולא הורה על שחרורו לחלופת מעצר

בבית הוריו או בהוסטל בו שהה עובר למעצרו.

בית משפט קמא לא נתן את המשקל הראוי לניסיונותיו של העורר לפנות להליך טיפולי, למאמציו הרבים להשתלב בחיים נורמטיביים ואף להצעתו להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, הגם שאינו כולל קהילה טיפולית. די בחלופת מעצר הדוקה בבית הוריו בתוספת צו פיקוח מעצר כדי לאיין את מסוכנותו.

תשובת המשיבה

11. נסיבות האירוע כעולה מדברי המתלוננת בהודעותיה, מהוות תשתית ראייתית לכאורית מספקת ועולות בקנה אחד עם דפוס הפעולה של העורר בהליכים קודמים. העותר נתפס עם ערכת כלי פריצה, ההסברים שמסר לרבות באשר לפשר הגעתו למקום לוקים בחסר והוא שמר על זכות השתיקה בעניינים מהותיים.

12. בדיון הורה בית משפט קמא על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. העורר זקף לחובתו עבר פלילי מכביד וביצע לכאורה את העבירות זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר בן 48 חודשים. מקומו של העורר מאחורי סורג ובריו ובית משפט קמא אף התלבט האם יש טעם לקבל על אודותיו תסקיר מעצר. גם שירות המבחן לא בא בהמלצה על מעצר בית בבית ההורים.

דין והכרעה

13. לאחר שעיינתי בחומר החקירה, ונתתי דעתי לטיעוני הצדדים ולהחלטות בית המשפט קמא, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות, והכל כפי שיפורט להלן.

14. התשתית הראייתית הלכאורית, להוכחת המיוחס לעורר בכתב האישום, נסמכת על מארג לכאורי של ראיות נסיבתיות, המוביל למסקנה לכאורית בדבר סיכוי סביר להרשעת העורר במיוחס לו, בלא שקיים הסבר לכאורי חלופי הגיוני העשוי לשלול את ההנחה המפלילה העומדת לכאורה נגדו.

15. מהודעותיה של המתלוננת עולה לכאורה כי בבוקרו של אותו יום שהתה בביתה לבדה והתארגנה לקראת יציאתה לבית הספר. היא שמעה צלצול בפעמון הדלת והשתתה מעט טרם הגיעה לדלת. כשהגיעה לדלת הכניסה הביטה בעינית והבחינה בגבר, שאין חולק למעשה כי המדובר בעורר, האוחז בידיו "**ברזל בצבע כסוף בצורה של פלוס**", "**דברים ארוכים כאלה בצבע כסף... חלק היו ישרים חלק היו כמו בצורה של צלב או שהוא עשה מהם צלב**". וחלק מהם נראו לה דומים לנייר כסף. מנעול הדלת לא היה בטווח ראייתה של המתלוננת מבעד לעינית ואולם היא הבחינה שהעורר מושיט את ידיו לכיוון מנעול הדלת ו"מתעסק" עם הדברים שאחז באופן שגרם לה להסיק שהוא "מתעסק" במנעול ועומד לפרוץ את הדלת. על כן סגרה את הוו העליון של הדלת, מהלך שעורר רעש, ושמעה את העורר צועק "**יש מישהו בבית?**". היא לא ענתה לו ורצה לחדר להתקשר לאמה, על מנת לספר לה כי מישהו מנסה לפרוץ הביתה, והאם הזעיקה את המשטרה. כשחזרה המתלוננת לדלת והסתכלה בעינית לא ראתה עוד את העורר.

16. מדו"חות השוטרים אשר הגיעו אל המקום בשעה 09:55 לערך עולה לכאורה כי עלו תחילה אל הבית ולאחר

שתשאלו את המתלוננת הבחינו מחלון הבית בעורר העונה לתיאור שמסרה המתלוננת וזוהה על ידה, כשהוא צועד ברחוב בית לחם בו מצוי בית המתלוננת לכיוון מערב. במהלך חיפוש שנערך נמצא בכיסו הימני של העורר נרתיק שחור ובתוכו "ערכת דגדוג" המשמשת מנעולנים לפתיחת דלתות וכן "פלסטיק אפור ונייר כסף". כעולה מחוות דעת מומחה שערך רס"ב יעקב פרץ חפצים אלה מהווים כלי פריצה. זאת ועוד, כלי הפריצה הוצגו למתלוננת והיא זיהתה את חלקם כאותם "חלקים כסופים ארוכים" שהיו בידי העורר בעת שהסתכלה בעינית.

17. מהמארג הראייתי הנסיבתי ניתן להסיק לכאורה כי העורר צלצל בפעמון הבית ומאחר והמתלוננת התמהמהה בפתיחת הדלת סבר כי אין איש בנמצא ונקט בפעולות לפתיחת דלת הבית, באמצעות כלי הפריצה שהיו בחזקתו. בעת שהמתלוננת סגרה את דלת הבית עוררה רעש, העורר שאל האם יש מאן דהוא בבית ועזב את המקום.

18. העורר טען בהודעותיו כי הגיע לדירה על מנת לחפש מאן דהוא החייב לו כספים. בצד האמור ציין כי אינו יודע בדיוק היכן הוא גר וסירב למסור את שמו. באשר לכלי הפריצה שנמצאו בחזקתו התייחס העורר רק לנייר הכסף וטען כי משמש אותו לעישון חשיש, הגם שטען בנוסף כי צורך קוקאין והרואין. לא היה בפיו הסבר באשר ליתר חלקי הערכה אשר אין באפשרותם לשמש ככלי עישון לסמים ומשמים כלי פריצה. אף אין להתעלם מכך כי העורר שמר על זכות השתיקה ונמנע מלהשיב לשאלות בהקשר לנושאים מהותיים שבלב המארג הראייתי הנסיבתי המפליל. כך למשל בהקשר לשאלה האם שמע רעש מתוך הדירה בעת נעילת הוו ולכך ששאל בתגובה לכך האם יש מישהו בבית ועזב את המקום. ויצוין כי העובדה שלגרסת המתלוננת עזב את המקום דווקא לאחר שהתחוויר לו כי יש מאן דהוא בבית, לא עולה לכאורה בקנה אחד עם טענתו באשר לתכלית לשמה הגיע למקום, בחיפוש אחר אותו חייב עלום.

19. האמור לעיל מצביע לכאורה כי פעולותיו של העורר עברו את שלב ההכנה אל עבר הביצוע בפועל ומקיימות לכאורה את יסודות עבירת הניסיון. אין בעובדה כי העורר נעצר בקרבת מקום או בכך שלא נאספו טביעות אצבע מפתח המנעול כדי להעיב על המארג הראייתי הנסיבתי הלכאורי הקיים בשלב זה, או לכרסם בעוצמתו.

20. אשר על כן, בדין קבע בית משפט קמא כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית מספקת להוכחת המיוחס לעורר בכתב האישום.

21. אשר לעילת המעצר ובחינת חלופת מעצר, ראיתי עין בעין עם בית משפט קמא את המסוכנות הנשקפת מהעורר לביטחון הציבור ורכושו וכי אין בחלופות המעצר המוצעות כדי לאיין מסוכנות זו.

המדובר בעורר, המכור לסמים ואשר זקף לחובתו עבר פלילי מכביד מאוד הכולל בין היתר, מספר רב של עבירות רכוש. הוא ריצה מאסרים בפועל מאחורי סורג וברית, אשר מהאחרון שבהם בן 48 חודשים, השתחרר רק לאחרונה. לא היה בכך, כמו גם במאסר מותנה התלוי ועומד נגדו, כדי למנוע ממנו מלשוב על מעשיו. כמו כן ביצע לכאורה את העבירות המיוחסות לו בתיק דנן לאחר הליך גמילה ובעודו שוהה בהוסטל, שברי כי אינו יכול לשמש לו כחלופת מעצר.

מתסקיר המעצר שהתקבל בעניינו של העורר עולה כי קיים סיכון להישנות עבירות. הגם שהעורר מביע נזקקות טיפולית,

בפועל הוא נוקט בעמדה פסיבית בהקשר הטיפולי, הוא אינו מגלה מוטיבציה להשתלב בקהילה סגורה, וקיים קושי להיענות לגבולות המוצעים לו ולוותר על הרווחים הנלווים למעורבות הפלילית. אשר לחלופת המעצר המוצעת בבית הורי העורר, ציין שירות המבחן כי ההורים מתקשים במשך השנים להיות לעורר לעזר וחשים חוסר אונים בהקשר לכך. אף עולה כי שני ההורים עובדים לפרנסתם וקיים פרק זמן של מספר שעות שאיש מהם אינו פנוי למלאכת הפיקוח. נוכח מכלול האמור לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרורו של העורר לחלופת המעצר המוצעת.

בדין אם כן לא סטה בית משפט קמא מהמלצת שירות המבחן ולא שיחרר את העורר לחלופת המעצר המוצעת, וזאת תוך שהותיר בידיו של העורר פתח לשנות את עמדתו ולהשתלב בהליך טיפולי בקהילה סגורה או להמציא חלופת מעצר אחרת, ראוייה והדוקה.

22. לאור האמור לעיל דין הערר להידחות על כל חלקיו.

ניתנה היום, כ"ח אדר ב' תשפ"ב, 31 מרץ 2022, בהעדר
הצדדים.